

6. Nov. 1971

FAKTA

Dato:

6. Nov. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 5 s. 78-81

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Paris.

6-11-77.

"Usually a painter con-
-fess he has his land marks.
He goes from land marks to
land mark. Actually he
is a slave to land marks
- even contemporary ones"

Marc Chagall.

"Je remplace la valeur
de beauté celle de
nouveau"

Bon.

Det er jo i sandhed hvad
man drømmer om at lave
noget som er helt nyt, helt
uafhængigt af fortiden og
nu tiden, men til tider
framtiden.
Man kan altså nemme sig

opfordelsen af dette ønske
hvis man gør sig på det stærke
- det er jo og uden den der ud-
-trykker sig selv - hvad der er
en selv og ikke et produkt
af andet kunstner. Som kunst-
ner som man måske selv er
det har man skal nok ind
til sig selv selv.

Jeg har konstateret at man
jo ser, læser eller hører noget,
hvis der er et eller andet
som fanger min interesse sees
og står parallelt herved altid
kan man: er det noget jeg kan
bringe. Det er vigtigt at
forstå hele situationen for der opstår
flere tanker som i det øjeblik
er det noget jeg kan bringe
for det: er det sandt det skal
være - måske var det sandt

KILDER TIL DANSK KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forklarer i forhold til det jeg
når vil gøre.
(Dette er vel også den mest
psykologiske baggrund for
"R+B" ideen).
Det er vel også derfor kunst-
-historikere og teoretikere er så
mangfoldige for mig, et
eller andet sted skal jeg jo
have i de nye - eller det
som gør det muligt for
mig og mig en udsig til
et domini. Det hele har
karakter af et vedvarende
i den midt, og den anden
fra det til sted, videre i
- det - skaber for bliver
for mig til at beskæftige
mig med stilstand og det
sted hvor jeg er stillet op.
Nye i det dybt - nye impulser
nyt stof at gøre af - hurtige
og hurtige som man ikke
opdager at man ligger i
mig og hele tiden vender

tilbage til de samme steder
igen og igen.
Lige som jeg har gjort
og det end mere kunstner
at som det er det mit angreb
- er man ikke snart blevet
helt af mig gennem mange,
mange over at for mig en
prædrikt og for mig af
denne så meget rind-
- duns?
Så meget som man ikke
gør andet end kontakten
hvordan tingene for mig, og
som måske der for mig
nye et landskab til dem
at man for mig dem.
Med det som det er
vil jeg udretter man i det,
Jeg er lige ved at tro der
ligger en sandhed i den
kanke at man ikke skal
hvide sig i en vovser for noget
i tingene, man alene var i
beholdere af en uanvendt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

in presse - ikke vilde sig
ind at kigge or behjælpe -
- ligge and de i irkelig hiden
er. Ha de kigge ske som
de sket.
Hvor for f. eks. gider jø hiltse
mig og over hvad de skriver
om mig det ene eller andet
sted, hvordan gider jø beskaf-
- lige mig med hvad andre
kennstare gør af ting jø
synes er værdsvage - hvorfor
gider jø sidde og skrive det
høne lange brev og for det
an det til "den frie" om
hvordan jø synes sagene
skal ordnes, hvorfor gider
jø i in kerrien, det ene eller
det andet, ud tale mig
om dansk kunst - ja
kunstner i det hele taget -
hvorfor beskaffes jø mig
med alle disse ting, som
jø skal ikke rigtig in tages
mig, som ikke mager mig
en skid og som liden brin-
- og ubehagelig heder - det
man jø fonde med hvide og
med.

Paris 27-11-71.

Jø har irkelig
aldrig in tages mig for
skuld p. her. Selv jø jø jø er
der in sse skuld p. her (p. det
el pypp hste) jø synes om,
men som hel hed, som be-
- jø budar skuld p. for mig
fuld kom men in tages sag. ?
Hvad kan det skjedes ?
Jø kunne tænke mig at
det ~~skjedes~~ er skuld p. herens
kræfter af objektiv - dette
at den ikke i sin m. ind-
- det bare p. heren at om ved skit-